

Biblioteka »USPEH«

5

Robert Kiosaki
Šeron Lehter

BOGATO DETE

PAMETNO DETE

Naoružajte svoje dete
finansijskim predznanjem

Beograd, 2016.

Naslov originala
Robert T. Kiyosaki with Sharon L. Lechter
Rich Dad's Rich Kid Smart Kid
USA 2001.

Atorska prava za Srbiju
Branislav Maričić

Izdavač
FINESA, Kralja Milutina 46, Beograd
Tel./ 011/2645-122; 011/30-67-721
www.finesa.edu.rs

Za izdavača
Branislav Maričić

Urednik
Branislav Maričić

Tehnički urednik
Nenad Đuričić

Prevodilac
Tanja Milosavljević

Lektor
Maja Đuričić

Korektor
Zorica Maričić

Štampa
Srkipta International, Beograd

Tiraž
300 primeraka

ISBN 978-86-82683-23-0

*Knjiga je posvećena
roditeljima i deci celog sveta.*

*Posao roditelja je najvažniji
jer su naša deca naša budućnost.*

SADRŽAJ

<i>Uvod</i>	Zašto vaš bankar ne traži da mu pokažete svoje školsko svedočanstvo	9
<i>Deo I</i>	<i>Novac je ideja</i>	
Glava 1	Sva se deca rađaju bogata i pametna	19
Glava 2	Da li je vaše dete genije?	25
Glava 3	Dajte svojoj deci moć – pre nego što im date novac	39
Glava 4	Ako hoćete da budete bogati, morate da uradite domaći zadatak	53
Glava 5	Koliko će pobedničkih formula biti potrebno vašem detetu?	65
Glava 6	Da li će vaše dete biti zastarelo u tridesetoj?	75
Glava 7	Da li će vaše dete moći da se penizoniše u tridesetoj?	85
<i>Deo II</i>	<i>Novac vas ne čini bogatim</i>	
Glava 8	Moj bankar nikad nije tražio da mu pokažem svedočanstvo	101
Glava 9	Deca uče kroz igru	113
Glava 10	Zašto su štediške gubitnici	123
Glava 11	Razlika između dobrog i lošeg duga	133
Glava 12	Učenje s pravim novcem	141
Glava 13	Drugi načini da se poveća koeficijent inteligencije vašeg deteta	149
Glava 14	Čemu služi džeparac?	159
<i>Deo III</i>	<i>Otkrivanje genijalnosti vašeg deteta</i>	
Glava 15	Kako da otkrijete prirodni genij svog deteta?	169
Glava 16	Uspeh znači slobodu da budete ono što jeste	189
Zaključak	Najvažniji posao na svetu	195
Dodatak A	Džeparac ili ne: večita bitka	199
Dodatak B	Očigledna nastava iz finansija: vežbe u rukovanju novcem koje roditelji rade s decom	205

ZAŠTO VAŠ BANKAR NE TRAŽI DA MU POKAŽETE SVOJE ŠKOLSKO SVEDOČANSTVO

Obrazovanje je danas važnije nego ikada ranije. Pošto smo, ostavivši iza sebe industrijsku eru, ušli u eru informacija, vrednost obrazovanja nastavlja da se povećava. Pitanje glasi: da li je obrazovanje koje vi ili vaše dete dobijate u školi primereno izazovima hrabrog novog sveta u koji smo zakoračili?

U industrijskoj eri, mogli ste da idete u školu, diplomirate i počnete karijeru. Obično vam nije trebalo dodatno obrazovanje da biste uspeli, jednostavno zato što se stvari nisu menjale tom brzinom. Drugim rečima, obrazovanje stečeno u školi bilo vam je dovoljno za ceo život.

Međutim, milioni bejbi-bumera* koji se danas spremaju u penziju suočavaju se s činjenicom da nisu adekvatno obrazovani za novi svet koji se nalazi pred njima. Prvi put u istoriji, mnogi visoko obrazovani ljudi se suočavaju s istim onim ekonomskim teškoćama koje snalaze i one manje obrazovane. Sve češće ustanovljavaju da je potrebno da steknu određeno dodatno obrazovanje i obuku da bi zadovoljili zahteve posla koji trenutno obavljaju.

Kada procenjujete uspešnost svog obrazovanja?

Kada procenjujete uspešnost svog obrazovanja? Da li onog dana kad vam dodele diplomu, recimo, u dvadeset petoj godini, ili se efikasnost obrazovanja meri kad se penzionišete, recimo, u šezdeset petoj godini?

U mojim lokalnim novinama Arizona Ripablik (*Arizona Republic*), od 16. jula 2000. u jednom članku našla se sledeća statistika: „Oko 700.000 hiljada starijih građana biće lišeno prava na refundiranje troškova lečenja, na osnovu analize koju je izvršila Američka asocijacija organizacija za zdravstveno osiguranje“.

* Bejbi-bumeri – generacije Amerikanaca rođene između 1941. i 1961. godine, u vreme naglog porasta nataliteta, podstaknutog velikim ekonomskim napretkom SAD posle Drugog svetskog rata (prim. ur.).

U članku je dalje stajalo da je pokrivanje medicinskih troškova starijih građana suviše skupo, tako da se njima uskraćuje refundiranje troškova. Problem zdravstvene zaštite starijih osoba će se samo povećati kad tokom narednih deset godina u tu starosnu grupu dospje nekih sedamdeset pet miliona bejbi bumera.

Statistike zdravstvenog i socijalnog osiguranja

Na osnovu istraživanja koje je sproveo Sekretarijat za zdravstvo, obrazovanje i socijalno staranje, od sto ljudi koji u tekućoj godini pune šezdeset pet godina, jedan je bogat, četvero su materijalno obezbeđeni, petoro još uvek rade, za šezdeset šestoro je potrebna pomoć države ili porodice, a ostali više nisu među živima.

U ovoj knjizi nije reč o tome kako da postanete ona jedna bogata osoba. Mene brine onih šezdeset šestoro kojima je potreban neko ko će ih izdržavati. Ne želim da vi ili vaše dete završite kao deo te statističke grupe.

Ljudi mi često govore: „Kad se penzionišem, neće mi trebati tako mnogo para, jer će mi troškovi života biti manji“. Mada je tačno da se troškovi života posle penzionisanja mogu smanjiti, ima nešto što se dramatično povećava, a to su medicinski troškovi. Upravo zato kompanije koje se bave zdravstvenim osiguranjem (HMO) uskraćuju mogućnost tog osiguranja starijim osobama, kao što piše u pomenutom članku. Medicinska nega starijih osoba često je veoma skupa. Jasno je da će tokom nekoliko narednih godina zdravstveno osiguranje značiti život ili smrt za milione osoba u poznim godinama. Grubo rečeno, ako imate novca, imate šansu da živite; ako ga nemate, to vas može stajati života.

Pitanje je da li je obrazovanje koje su stekli pripremito starije građane na ovaj finansijski izazov s kojim se suočavaju u jesen svog života.

Sledeće pitanje jeste kakve veze imaju problemi koji muče starije građane s obrazovanjem vašeg deteta.

Postoje dva odgovora na ova dva pitanja.

Prvi odgovor je da će vaše dete na kraju morati da plaća za zdravstvenu negu miliona starijih građana ako oni to ne mogu sami.

Drugi odgovor je još jedno pitanje: da li će obrazovanje pripremiti vašu decu da budu dovoljno materijalno obezbeđena da im na kraju njihovog radnog veka ne treba pomoć države za pokrivanje troškova života i lečenja?

Pravila su se promenila

U industrijskoj eri pravila su glasila: idi u školu, dobij dobre ocene, nađi siguran i stabilan posao sa svim beneficijama i zadrži ga celog života. Posle dvadeset i nešto godina, idi u penziju, a firma i država će brinuti o tebi dok si živ.

U eri informacija pravila su se promenila. Ona sada glase: idi u školu, dobij dobre ocene, nađi posao, a onda se dodatno obrazuj da bi mogao da ga obavljaš. Pređi u drugu firmu, na drugi posao i ponovo se dodatno obrazuj. Pređi u treću firmu, na drugi posao i ponovo se dodatno obrazuj, i nadaj se da ćeš moći da ostavljaš na stranu dovoljno novca da ti potraje i posle šezdeset pete, jer ćeš verovatno živeti duže od toga.

